

20a
 יורה דעה
 סי' שד
 (ה' שד)

אגרות שכב

דברים שנת
 דבר בת
 ובדבר
 דבר מותר
 דבר באין
 דבר לא
 דבר יגע
 דבר לשם
 ידידו

בענין

כ"ג כ
 מע"כ
 דייטא

ג' בדב
 במד
 דבראל ולא
 דבשל
 דתוקי
 דבר איש
 דבר שהה
 דבר שו
 דבר אחותו
 דבר בן אחו
 דבראין לה

ואף כ
 דבר בן או
 דבר בן ו
 דבר מ
 דבר היא
 דבר אחיו
 דבר ל"ו שא
 דבר האם
 דבר למית
 דבר הפחוח
 דבר ששכי

צריכים גרות ובאשר הם קטנים צריך למולם ולתקן
 ע"ד ב"ד לכן צריך להכין ג' אנשים כשרים דברים
 קרובים זה לזה שהם יהיו תמיד לכונן שהמילה יחד
 לגרות לזכותו. והמנהל צריך לברך למול את הג' ו
 וברכת להכניסו אין לברך. ואח"כ מברך את הג' ו
 הכוס בנוסח זה בא"י אמ"ה אקב"ו למול את הג' ו
 ולחטוף מהם דם ברית שאלמלא דם ברית לא נהיה
 שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה שמים
 שמים וארץ לא שמתי בא"י טורת הברית עין ב"ד
 סי' רס"ח סעי' ה' ובט"ו שם ס"ק י"ב וכן הוא ב"ד
 סי' רס"ז ס"ק כ"ג בסופו. וטוב יותר שלא לברך
 עתה שוב כלום ולא לקרא לו עתה שם כיון שברך
 מחוסר טבילה אלא כשיגדל קצת עד שיהיה צריך
 לטבולו שהוא כשהיה ערך בן שתי שנים ב"ד
 יטבולוהו ג"כ במעמד ב"ד שהם ג' אנשים ב"ד
 שיחדום לכן ויכוננו להטבילו לזכותו לשם ג' ו
 ובמקום כשרה ולעין שלא יהיה דבר חוצץ ב"ד
 ובשער ויעשה גר, ואז יקראו לו שם ויברכהו ו
 בנוסח זה א"ר קיים את הילד הזה לישראל ויברכהו
 שמו בישראל פב"פ על שם המגדלו, כי אף הברכה
 היה צריך לומר בן אברהם אבינו אבל כיון שברך
 המגדלו שיקראו על שמו יכולין לעשות כן ב' וברך
 לקרא לאדם שהוא בן המגדלו ואין לחוש דבר
 דשםא יקדש אחת מקרובי המגדלו ואשתו ויאכריז ב"ד
 הקידושין תופסין משום שיאמרו שהוא בן
 שכיח שיקדשו בזמננו קרובות שאין קידושין תופסין
 וגם הא יהיו מוכרחין לגלות לו קודם שיכריז ב"ד
 י"ג שנה שהוא בן גברים שגירורו דאליכ יכ' ו
 שימחה כשיתודע אף כשהיה בן עשרים ויותר י"ב
 הגרות ולכן יהיה אסור להשיאו אשה וממילא
 שאינן קרובות. וידלג מישמח האב עד צור צור
 אלקים ויאמר תודו לה' כי טוב כל"ה פלוגי ד
 גדול יהיה ויכנס לתורה ולחופה ולמע"ס.

ואם יתביישו ולא ירצו שידחו קריאת הכס ו
 אחר הטבילה יכולים לקרא לו שם גם תיכף ב"ד
 המילה אבל טוב לדלג תיכף לישראל אלא י"ב
 קיים את הילד הזה ויקראו שמו פב"פ וזה הקנין
 יהיה ויכנס לטבילה לקדושת ישראל ולתורה ו
 ולמע"ס. וכשיגדל קצת עד שיהיה ראוי י"ב
 יטבולוהו במעמד ב"ד ועל דעתם לזכות גרות י"ב
 ואם היא ילדה אין לקרא לה שם עד ח"ו
 קצת שתהיה ראויה להטבילה ויטבולוהו במעמד ב"ד
 ועל דעתם לזכות גרות לזכותה ואז יקראו י"ב
 תיכף אחר הטבילה ואין צורך לחכות על יום י"ב
 כי בשעת הטבילה עדיף, וג"כ יצטרפו לגלות י"ב

ורא"ש אבל בהא דידן שמכירין אותה לנכרית ולא
 נתגיירה לש"ש שלית לה חזקה צריך דוקא בפני
 שנים כשרים. והש"ך לא קאי אלא אלילה ולא אדין
 ב"ד שהא גם בגמ"ד צריך ב"ד.

אך אם מחוייב כתר"ה לצאת במחלוקת גדולה
 ואחרי כל זה אפשר שלא ישמעו לו בדבר בית
 הקברות שהיה טוב שיתלקו כמו שרוצה כתר"ה, אני
 אומר שכיון שמה שאין קוברין מתי עכו"ם בקברות
 של ישראל כדאיא ברש"י גיטין דף ס"א הוא מטעם
 דאין קוברין רשע אצל צדיק כמפורש שם בר"ן
 עיי"ש והובא בב"י סי' שס"ז ביו"ד עיי"ש לכן החיוב
 על כתר"ה רק להזהיר את שומרי תורה שיצאו שלא
 יקברו סמוך להגרים כאלו. וטוב להחמיר שיתרחקו
 מהם שמנה אמות כשעור שאינא בגליון מהרש"א
 סי' שס"ב בתלמודי מיסאנערס שירחיקו מהם ח'
 אמות. ועל אלו שאינם שומרי תורה ולא איכפת להם
 צריך כתר"ה רק למחות משום שאפשר שעכ"פ עדיפי
 מעכו"ם גם לקבורה ואין לקבור לכתחלה אף ישראל
 רשע אצל עכו"ם וגם אפשר עשה תשובה רגע לפני
 מותו וכיפרה מיתתו עליו. אבל לצאת במחלוקת אינו
 מחוייב בשביל העבריינים. ובשביל שומרי תורה הרי
 סגי במה שיוזהירם שירחיקו מהם ח' אמות. ולהבא
 ודאי טוב שיפעול כתר"ה שיתגירו אצל רב הינדע
 בדיני גרות ועושה כדיון אף שגם הם ספק אם נחשבו
 גרים כדלעיל וטוב להרחיק מהם את שומרי תורה.
 ואולי יפעול כתר"ה גם אלו שכבר נתגירו אצל
 הראב"י שיטבולו פעם שנית כדיון.
 והנה באלו שמתגירין שלא לש"ש ובאים המקילין
 לדון מכת דברים שבלב ודאי יש לחוש שיחזרו בהם
 ולכן אף להמקילין צריך שיקבלו המצות ממש סמוך
 לטבילה וא"כ מוכרח שיהיו ב"ד אצל הטבילה כדי
 שאז תהיה הקבלת מצות.
 ידידו

משה פיינשטיין

סימן קסא

ברבר אלו הלוקחים ילדים מנכרים
 לגדלם כבנים שקורין אדאפטירן

כ' אייר תשי"ד.

מע"כ ידידי הרב הנכבד מוה"ר יצחק מאיעווסקי
 שליט"א.

בדבר אלו שלוקחים ילדים שגולדו מנכרים לגדלם
 כבנים שקורין אדאפטירן איך להתנהג. הנה